

गुद्र, इ क कुन्ने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्-इदित् ।) पञ्चमस्वरौ । दन्त्ववगौ हतीयोपधः । कुन्ने मिथ्योक्तिः । इ क, गुन्द्र-यति नौचः मिथ्या वदतीत्यर्थः । गुन्द्र इत्यने-नैवेष्टसिद्धे इदुवन्मो वेदेषूच्चारणमेदार्थः । इति दुर्गादासः ॥

गुध, ग रुषि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्यां-परं-अकं-सेट् ।) ग, गुध्राति । जुगोध । इति दुर्गा-दासः ॥

गुध, ड क्रीडे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आत्मं-अकं-सेट् ।) ड, गोधते । इति दुर्गादासः ॥

गुध, य वेष्टे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-परं-सकं-सेट् ।) य, गुधति । जुगोध । इति दुर्गा-दासः ॥

गुधेरः, त्रि, (गुधति सर्वतो वेष्टयति वेष्टनेन रक्ष-तीत्यर्थः इति । गुधय वेष्टे “मूलैराद्यः ।” उर्णा । १ । ६१ । इति एरकः ।) रक्षकः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्तिः ॥

गुन्दलः, पुं, (गुमिति मधुरमस्फुटशब्दं कारयन् दल्यते मर्द्दतेत्यौ । दल् + णिच् + कर्मणि अच् ।) मर्द्दलशब्दः । इति हेमचन्द्रः । ६ । ४४ ॥

गुन्द्रः, पुं, (गुद्रि + अच् ।) शरद्वयम् । इत्यमरः । २ । ४ । १६२ । ट्ठविशेषः । गोदपठेर इति देशान्तराभावात् । तत्पर्यायः । पठरकः २ अक्षः ३ शृङ्गवैराङ्गलकः ४ । अस्य गुणाः । कपायत्वम् । मधुरत्वम् । हिमत्वम् । पित्तरक्त-मूत्रकृच्छ्रनाशित्वम् । स्तन्यशुक्ररजोमूत्रशोधन-त्वम् । इति भावप्रकाशः ॥

(“गुन्द्रान् दग्धा कृतं भस्म हरितालं मनःशिला । उपदंशविषपाणामेतच्छान्तिकरं परम् ॥” इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १६ अध्याये ॥)

गुन्द्रला, स्त्री, (गुन्द्रस्य मूलमिव मूलमस्य ।) शरकाद्वयम् । इति भावप्रकाशः ॥

गुन्द्रा, स्त्री, (गुन्द्र + टाप् ।) भद्रसुस्तकः । प्रियङ्गु-द्वयः । इत्यमरः । २ । ४ । १६० ॥ गवेधुका । इति रत्नमाला ॥ एरका । इति भावप्रकाशः ॥

(“वेहन्तरारणिकब्रुकट्टघाघसमेद-गोकण्डकेतुकटसहाचरवाणकाशाः ।

ट्टादनीनलकुशद्वयगुण्डगुन्द्रा भल्लकमोरटकुरगुटकरम्भार्थाः ॥” इति वाभटे सूत्रस्थाने १५ अध्याये ॥

पित्तसंग्रामनीयवर्गान्तगतौषधिविशेषः । यथा । “चन्दनकुचन्दनह्रीवैरोशीरमञ्जिष्ठा पयस्या-विदारौघतावरीगुन्द्राशैवालककारकुसुमोत्पल-कदलीकन्दलीदून्वास्त्र्वाप्रभृतीनि काकोल्यादि-न्यैयोधादिसृग्गुण्डमूलमिति समासेन पित्त-संग्रामनो वर्गः ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ६६ अध्याये ॥)

(गङ्गा । यथा काशीखण्डे । २६ । ५४ ।

“ग्रहपीडाहरा गुन्द्रा गरुडौ मानवसुखा ॥”) गुन्द्रालः, पुं, (गुन्द्रं नीङ्निर्माणार्थं लयादिकं

आलाति आदने इति । आ + ला + कः ।)

जीवञ्जीवपक्षी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४०६ ॥ गुन्द्रालोऽपि पाठः ॥

गुनुष, श् यश्चे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरौ । श्, गुम्फति मालां मालिकः । जुगुम्फ । इति दुर्गादासः ॥

गुप, ऊ रन्ने । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-सकं-वेट् ।) आयन्तलाडुभयपदमिति वीपदेवः । गोपायति गोपायते । अरे तु आयस्याप्राप्ति-पक्षे परस्मैपदमेव । अगोपीत् । जुगोप गोरूप-धराभिवोर्वाभिति रघुः ॥ ऊ, गोपिष्यति गोध्राति । इति दुर्गादासः ॥

गुप, क भाषि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-अकं-सेट् ।) क, गोपयति । भाषि दीप्तौ । इति दुर्गादासः ॥

गुप, ड गोपनकृतसयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां आत्मं-सकं-सेट् ।) गोपनमपङ्कवः । ड, कङ्कभनतुकारश्च किं गोपसे । अत्र त्वाद्यो न स्युरिति रमानायः । कृतत्वा निन्दा । सा जुगुषां प्रचक्रोऽखन् । इति भट्टिः । इति दुर्गा-दासः ॥

गुप, य इर् आकुलत्वे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-परं-अकं सकञ्-सेट् ।) आकुलत्वं आकुलीभावस्तत्करणाच्च । य, धीरो न गुप्यति महद्यपि कार्येणते । इति हलायुधः । गुप्यति गा ट्टिः । आकुलीकरोतीत्यर्थः । इति षतु-भुञ्जः । इर्, अगुपत् अगोपीत् । अस्मात् पुषादित्वात् निबन् ड इत्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥

गुपिलः, पुं, (गोपायति प्रजाजनानिति । गुप् रक्षणे + “गुपादिभ्यः कित् ।” उर्णा । १ । ५६ । इति हलच् कित् ।) राजा । इत्युपादिकोषः ॥

गुप्तं, त्रि, (गुप्यते स्म । गुप् + कर्मणि क्तः ।) ह्यतरचणम् । तत्पर्यायः । चातम् २ चाणम् ३ रक्षितम् ४ अवितम् ५ गोपायितम् ६ । (यथा, महाभारते । १ । १ । १८८ ।

“यदाश्रौषं वृहममेदामन्यै-भारंजाजनात्तपस्त्रेण गुप्तम् ॥”)

कृतगोपनम् । तत्पर्यायः । गूढम् २ । इत्यमरः । ३ । १ । १०६ । (यथाह वशिष्ठः ।

“आहारनिर्हारविहारयोगाः सुसंभ्रता धर्मविदा तु कार्याः । वाग्गुप्तिकार्थ्याणि तपस्तथैव धनायुषी गुप्तमेतु कार्या ॥”

“हेनौ भस्मकमभर्कं द्विगुणितं लौहास्त्रयः पारदा-स्रत्वारी नियतान् वङ्गयुगलचैकीकृतं मर्द्दयेत् । सुक्ता विदमयो रसेन समता गोक्षुरवासेच्छुणा सर्वं वन्यकरीषकेण सुदृङ्गं गुप्तं पचेत् सप्तधा ॥” इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे रसायनाधिकारे ॥) सङ्गतम् । इति शब्दरत्नावली ॥ वैश्वश्रुद्राणां पङ्कतिविशेषे पुं । यथा, इत्युद्गाहृतत्वम् ॥

“गुप्तदासात्मकं नाम प्रशस्तं वैश्वश्रुद्रयोः ॥”

गुप्तगतिः, पुं, (गुप्ता संभ्रता अन्यैरलजिता गति-गमनं चेष्टादिर्वा यस्य ।) चरः । इति शब्द-रत्नावली ॥

गुप्तचरः, पुं, (गुप्तः योगेनात्मसंभ्रतः सन् स्वयं विष्णु-रपि सर्वैश्वर्यमाच्छाद्य नररूपेण चरतीत्यर्थः ।) वलदेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (कर्मधारय-समासे तु राज्ञां गूढचरः । गुप्तचरो यस्य इति वियहे राजानमेव योधयति ॥)

गुप्तस्नेहः, पुं, (गुप्तः गूढभावेन स्थितः स्नेहः तैलादिरसो यत्र ।) अङ्गोष्ठद्वयः । इति राज-निर्घण्टः ॥

गुप्ता, स्त्री, (गुप्त + टाप् ।) कपिकच्छुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ परकीयान्तर्गतनायिकाभेदः । तस्या लक्षणम् । मैथुनगोपनम् । सा च त्रिधा । दत्तसुरतगोपना १ वरिष्यमाणसुरतगोपना २ दत्तवरिष्यमाणसुरतगोपना ३ । इति रसमञ्जरी ॥

गुप्तिः, स्त्री, (गुप् + अधिकरणभावकरणादिभ्यु यथायथं क्तिन् ।) अवकरस्थानम् । कारा-गारम् । (यथा, माघे । ११ । ६० ।

“चिरमतिरसलौल्यादुवन्धनं लम्बितानां पुनर्यसुदयाय प्राप्य धाम स्वमेव । दलितदलकपाटः घटपदानां सरोजे सरभस इव गुप्तिस्कोटमकैः करोति ॥”)

रक्षणम् । इति मेदिनी । ते । १६ ॥ (यथा, मनुः । १ । ६४ ।

“तं हि स्वयम्भुः खादास्यात्तपस्तप्रादितोऽष्टजन् । ह्यकथादिवाह्याय सर्वस्वास्त्य च गुप्तये ॥”) भूगर्तः । यमः । इति हेमचन्द्रः ॥ गतार्थं चिते-रुत्खननम् । नौकाच्छिद्रम् । इत्यमरटीकार्या

भरतः । गोपनम् । इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १५५ ।

“भयगौरवलज्जादेर्हर्षादाकारगुप्तिरवहित्या ॥” सम्बरणम् । यथा, कुमारे । ६ । ३८ ।

“दृहन्मणिशिलासालं गुप्तावपि मनोहरम् ॥” ग्रहणीयमन्त्रसंस्कारविशेषः । यथा, तन्त्रसार-धृतमौतमीये ।

“यजनं जीवनं पश्चात् ताडनं बोधनं तथा । तथाभिवेकी विमलीकरणाप्यायने पुनः । तर्पणं दीपनं गुप्तिर्दशैता मन्त्रचंस्त्रियाः ॥”) गुप्त, प श् यश्चे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरौ । प श्, गुम्फति मालां मालिकः । जुगोफ । इति दुर्गादासः ॥

गुफितः, त्रि, (गुप् + कर्मणि क्तः ।) गुम्फितः । ग्रथितः । इत्यमरटीका ॥

गुम्फः, पुं, (गुम्फ + षच् ।) ग्रन्थनम् । (यथा, रावणकृतशिवताण्डवे । १३ ।

“निगुम्फनिर्भरचरन्मघृष्टकामनोहरम् ॥” तथाच आर्यासप्तशत्याम् । ६०६ ।

“सततमरुणितमुखे सखि ! निगिरन्ती गिरां गुम्फम् ॥”) वाहोरलङ्कारः । इति मेदिनी । फे । २ । शशु । इति शब्दरत्नावली ॥ गौं प इति भाषा ॥

गुम्फितः, त्रि, (गुम्फ + कर्मणि क्तः ।) ग्रन्थितः । इत्यमरटीकार्या रायसुकुटः ॥ (यदुक्तम् ।

“प्रयत्नगुम्फितामाला यतस्तेन निराकृता ॥”)